

Hoge commissaris te Djakarta (Lamping) aan minister van Uniezaken en Overzeese Rijksdelen (Van Maarseveen), 16 nov. 1950

Voor Van Maarseveen persoonlijk, mede voor Stikker persoonlijk.

Hedenmorgen bezocht mij Doolittle om mij te vertellen dat hij door State Department ontboden was voor besprekingen. Directe aanleiding was om te spreken over toekomst UNCI, zulks mede in verband met reis Hood en Cutts naar Canberra voor gelijk doel. Aanwezigheid van Cochran in Amerika zou besprekingen nuttiger doen zijn. Ook Doolittle zag eigenlijk geen toekomst meer voor UNCI op analoge overwegingen als Cutts waarbij hij wees op algemene demoralisatie bij 'young people' als Bihin en Cutts alsmede bij militaire observers die hoe langer hoe meer de indruk krijgen hun tijd hier te verknoeien - ook Doolittle zelf dacht zo - terwijl militairen vooral in verband met ontwikkeling in Korea etc. hun promotiekansen zagen voorbijgaan. Doolittle dacht er over State Department te adviseren de UNCI in ijskast te plaatsen. Bij gebleken noodzakelijkheid konden leden dan overkomen waarbij echter nog niet opgelost het vraagstuk van irreële samenwerking van UNCI door houding Australië in de NG-affaire. Wees op belang dat Nederlandse Regering en ik bleven zien in voortgezette aanwezigheid UNCI conform Uw 185. Toen Doolittle in andere phase van gesprek opmerkte dat inderdaad State Department bevreesd voor verscherping tegenstelling Oost-West vroeg ik waarom State Department dit niet eerder had bedacht toen het de bekende instructies aan Doolittle verstrekte. Doolittle bleek hierover bitter gestemd en bekende vertrouwelijk dat hij als hij een en ander eerder had geweten andere lijn in de Ambonzaak zou hebben gevolgd. Doolittle motiveerde zijn overhaast vertrek door aan te voeren dat men hem tegelijkertijd met Cochran in Washington wilde hebben. Ik ben bereid deze bewering te aanvaarden maar vraag me af of gelijktijdige aanwezigheid van Rum in Amerika hier ook geen rol speelt.

Overigens begin ik met de dag meer te vrezen voor Amerikaanse avances tegenover Indonesië zo nodig te onzen koste. Doolittle vertrekt Zaterdag naar Schiphol en vandaar rechtstreeks naar Amerika. Hij zei mij eerst te hopen Maandag met Nederlandse autoriteiten in Den Haag besprekingen te kunnen voeren maar belde mij later op met mededeling dat de luchtvaartverbinding zulks niet toeliet en dat hij onmogelijk zou kunnen overblijven. Daarna bezocht mij Bihin die ook al naar huis wilde gaan voor besprekingen. Hij wilde dit echter niet aan Brussel voorstellen als ik bezwaren had die ik verklaarde te hebben

1. omdat er al twee leden van de UNCI weg waren,
2. omdat wij nog midden in besprekingen waren
waarop Bihin beloofde te blijven.